

Kaz Kabaruha

– ERHAN TIĞLI · 13 Ocak 2025

Kaz KabaruhaMolla kendini kolla, sakın kaz olma

Hoca bir gün mollalarıyla kıra çıkmıştı. Gezip dolaşırken yolda bir kaz gördüler. Etrafta kimsecikler yoktu. Mollalar hocaya, “Kismetimiz ayağımıza geldi. Şunu tutup yiyelim” dediler. Hoca önce olmaz dedi ama besili kaz iştahını kabarttı. “Ne yapacaksınız yapın ama ben görmemiş, duymamış olayım” dedi.

Mollalar hemen eyleme geçtiler, kazı kesip tüylerini yoldular bir köşede, kazanda kaynatmaya başladılar.

Hoca suç ortaklığı etmemek için oradan biraz uzaklaştı. Derken yanına bir adam geldi, kazının kaybolduğunu söyledi, görüp görmediğini sordu. Hoca kızdı köpürdü: “Ben gökteki meleklerle meşgulüm, yerdeki kazı göreceğim değilim ya. Gözünü dört açmazsan kümesteki kazını bile yolarlar da daha var mı derler. Beni meşgul etme, yıkıl karşımdan!” diye bağırdı.

Tam o sırada kazı kaynatan mollalardan biri geldi. Adamı görünce işkillendi, onu pirelendirmemek için elindeki kara kaplı kitabı açtı, sanki oradan bir şey soruyormuş gibi, tecvitli bir dille, “Hoca! kaz kabaruha, ne yapmak lazım gelir acaba?” diye sordu.

Hoca hiç bozuntuya vermedi, kara kaplı kitabın bir sayfasına elini koydu, “Min ellezi, bas kepçellezi!” diyerek mollaya yol gösterdi.

Kaz sahibi de böyle derin konularla meşgul olan kişileri daha fazla rahatsız etmeden hemen oradan uzaklaştı.

Yemeyenin malını yerler, sen sahip çıkmazsan daha neler ederler, daha var mı derler. Vicdanın sesini duymazlar da, midenin sesine hemen kulak verirler. Maksat kaz olmamak, yoksa kaz olanın hem sırtına binerler hem de etini yerler. İşi kitabına uydururlar, hayatını kaydırırlar. Molla, kendini kolla, sakın kaz olma!

Erhan Tıgılı